

[Karl M. Andersen.]

ejendomme, hvor der forekommer mund- og klovesyge, i forbindelse med passende veterinærpolitimæssige foranstaltninger. Efter min mening ville f. eks. metode nr. 3 blive meget dyr, og mund- og klovesygen optræder dog ikke hvert år.

Jeg anerkender også det princip, der er nedlagt i det foreliggende lovforslag: støtte til det frivillige arbejde og til det initiativ, mejerikredse og landbrugets organisationer har iværksat til bekæmpelse af mund- og klovesygen. Jeg anerkender den linie, der i lovforslaget er fulgt — med en enkelt afvigelse: at landbruget selv skal betale udgifterne til vaccinationen, og at statens støtte til bekæmpelsen af mund- og klovesygen kun er en støtte til landbrugets organisationer overfor de landbrugere, der er uvillige til at deltage i det organiserede arbejde til bekæmpelsen af mund- og klovesygen.

Alle de foranstaltninger, der ifølge nærværende lovforslag foreslås iværksat til bekæmpelse af mund- og klovesygen, er forebyggende og er en art forsikring mod mund- og klovesygen og dens følger. Jeg har derfor en enkelt kritisk bemærkning at gøre til lovforslaget, nemlig til § 5, stk. 2, sidste sætning:

„medens udgifterne til de i samme bestemmelse nævnte vaccinationer i områder omkring udførselssteder samt de i § 1, stk. 5, nævnte vaccinationer afholdes af statskassen“.

Jeg mener, at lige så vel som vaccinationerne indenfor en afstand af 2 km fra et eksportmarked eller samlested skal afholdes af de pågældende virksomheder — i realiteten af landbruget selv —, synes jeg, at landbruget selv også burde betale udgifterne til vaccination i større zoner, som det offentlige påbyder. Jeg mener, der må kunne findes en form, hvorefter udgifterne til sådanne vaccinationer kan fordeles efter den fordel, den enkelte landbruger har af disse foranstaltninger.

I det hele synes jeg, det er et spørgsmål, om ikke det samlede landbrug til enhver tid burde stå solidarisk sammen om udgifterne til alle forebyggende foranstaltninger imod mund- og klovesygen, da de er en slags forsikring. Hvis disse betragtninger kan finde tilslutning, må også de ord, der står i § 1, stk. 5, „med tilslutning af folketingets finansudvalg“, slettes. Jeg er også betænkelig

ved erstatning, hvor vaccination medfører dyrets død.

Men iøvrigt vil jeg med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Fuglsang: Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget om vaccination imod mund- og klovesyge, ligesom alle de andre ordførere har gjort det uden smålig hensyntagen til, om de ellers til daglig teorierisk er modstandere af statsindgreb og offentlighedens indblanding i den frie selvbestemmelsesret o. s. v. Mund- og klovesygen anses jo med rette for en af landbrugets farligste sygdomme. Dels koster den landbruget og nationen vældige summer, ikke alene på grund af en nedsat ydelse under selve sygdommens forløb, men også på grund af sine eftervirkninger, ligesom en sådan epidemi erfaringsmæssigt betyder et temmelig stort afbræk i vor eksport af avlsdyr.

Endelig kommer dertil, at disse epidemier ofte optræder meget overrumplende. Derfor anser vi det for naturligt, at man fra ansvarlig side — og det viser sig jo at være tilfældet såvel internationalt som nationalt — anser det for nødvendigt at gøre, hvad gøres kan mod denne sygdom. Og det drejer sig her ikke alene om at finde midler mod sygdommen — man har jo, som det allerede er nævnt, lige siden 1938 haft ret virkningsfulde vaccinationsresultater —, men også om, at det er nødvendigt, at alle deltager. Det vil sige, at man ikke kan lade denne vaccinering foregå på frivillig basis, som tilfældet hidtil har været, idet blot enkelte uvaccinerede besætninger kan betyde en fare for naboerne. Den højtærede landbrugsminister pegede selv på den kendsgerning, at mange af de sygdomstilfælde, der nu igen er dukket op, kunne have været undgået, hvis der havde været vaccineret.

Det er altså ud fra disse synspunkter, at man internationalt, nemlig fra FAOs side, har udarbejdet visse retningslinier: de fire forslag, som det ærede medlem hr. Carl Petersen allerede har omtalt. Af disse fire forslag anser jeg det, man her har valgt, for det mest lempelige, og jeg vil som følge deraf — som allerede nævnt — tilsige mit partis støtte til selve lovforslaget, idet jeg samtidig går ud fra, at der fra landbrugsministeriets og veterinærmyndighedernes side drages omsorg for, at det også vil være muligt at fremskaffe den nødvendige vac-